

JAK SI DĚTI HRÁLY NA SCHOVÁVANOU

Monika Mrázková

Byl nádherný letní den. Děti, které měly prázdniny, se rozhodly, že si venku zahrají nějakou hru. Chvilku přemýšlely nad vybíjenou, fotbalem, nakonec se ale rozhodly pro schovávanou.

Jeníček začal pikat u zdi domu. Děti rychle hledaly, kam se schovat. Honzík s Adélkou utíkali za velké stromy, Hanička pod stůl za pergolu, ale holčička Eliška měla lepší nápad. Napadlo ji, že by se mohla schovat do studny. Studna byla totiž toho dne bez poklopu úplně otevřená. Tatínek ji zrovna opravoval, ale musel si zajet koupit náhradní díly do města. Předtím, než tatínek odjel, upozornil všechny děti, aby dávaly velký pozor, přímo jim zakázal se ke studni přibližovat, zvláště když nebyl žádný dospělý chvilku doma. Maminka byla na otočku u babičky pro vajíčka, dělala totiž borůvkový koláč.

Eliška neposlechla. Napadlo ji, že to bude krásná schovka, kde ji Jenda nenajde. Ve studni byl totiž připravený žebřík, po kterém do ní tatínek lezl. Bylo v ní málo vody, proto si Eliška myslela, že se jí nic nemůže stát. Pomalu tedy lezla dolů, a když už nebyla skoro vidět, smekla se jí noha a Eliška spadla na samé dno. Strašně se lekla. Nemohla se zvednout, hrozně ji bolela levá noha, byla mokrá, na dně byla tma. Eliška se nadechla a křičela o pomoc. Po chvilce se u otvoru objevily hlavy jejích kamarádů, kteří se ptali, co se jí stalo. Křičeli na ni, aby vylezla po žebříku ven, ale to Eliška nemohla. Hrozně ji bolela noha a nemohla se ani postavit.

Po pár minutách se Elišce začalo dělat špatně, měla kašel a nemohla skoro dýchat. Děti nejdřív nevěděly, jak mají Elišce pomoc, ale pak si vzpomněly, že je paní učitelka s jedním panem hasičem na hodině o nebezpečných situacích ve škole učili, co mají dělat, když se vyskytne podobná situace jako třeba dneska. A tak děti na nic nečekaly, popadly mobilní telefon a zavolaly na číslo 150. Tam se jim hned ozvala paní operátorka, které děti všechno vysvětlily.

Za pár minut přijeli hasiči, kteří pomocí hasičského navijáku a s pomocí jednoho hasiče, který vlezl do studně, vytáhli Elišku ven a tam si ji hned převzala záchranná služba, která ji odvezla do nemocnice. Hasiči poděkovali dětem za pomoc kamarádce v nouzi a vyčkali na tatínka s maminkou, aby jim to všechno vysvětlili. Maminka a tatínek byli na děti moc pyšní a omlouvali se hasičům, že tam nechali děti bez dozoru.

Uběhl týden a děti a jejich rodiče šli navštívit Elišku do nemocnice. Eliška měla naražené rameno a zlomenou levou nohu, ale byla moc ráda, že jí kamarádi pomohli, a slíbila, že už nikdy nepoleze do studny. Hasiči jí vysvětlili, že se mohla otrávit nebezpečnými látkami, které ve studni vznikají. Mohla se zranit tak, že by upadla do bezvědomí a utopila by se i v tom malém množství vody.

A ponaučení zní: RODIČE MAJÍ VŽDYCKY PRAVDU, PROTO JE DOBRÉ JE POSLOUCHAT. ELIŠKA JE NEPOSLECHLA A MUSÍ MÍT TEĎ CELÉ PRAZDNINY SÁDRU. JEŠTĚ ŽE TY HASIČE TADY MÁME, JINAK BY SE ELIŠKA UDUSILA.